

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/218/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214219182
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1214219182.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v sporovej veci žalobcu: A. E.X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, L., zastúpeného: Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie Slovenského Národného Povstania 22, Bratislava, IČO: 35 724 111, proti žalovaným: 1. STEAMEX spol. s r.o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, IČO: 35 685 298, zastúpený: Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Radlinského 51, Bratislava, 2. E. E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, X., o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie voči žalovanému v 1. rade zastavuje.
- II. Súd žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.216,56 € s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1.216,56 € od 07.06.2014 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 04.08.2014, podanou na súd dňa 06.08.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.197,29 € s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.197,29 € od 07.06.2014 do zaplataenia, žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.216,66 € s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.216,66 € od 07.06.2014 do zaplataenia a žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 2.655,51 € s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.655,51 € od 07.06.2014 do zaplataenia. Žalobca zároveň podal proti žalovaným návrh na náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn.: 3T/86/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/157/2011 bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku v súbehu s trestným činom poškodzovania veriteľa. Žalobcovi bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom jeho výkon bol žalobcovi podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Žalobcovi bol tiež uložený trest zákazu činnosti vzťahujúci sa na výkon funkcie štatutára v obchodnej spoločnosti po dobu 5 rokov. V adhéznom konaní bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Po nadobudnutí právoplatnosti vyššie uvedených rozhodnutí žalobca podal prostredníctvom svojho obhajcu návrh na obnovu konania.

3. Dňa 15.05.2013 vydal Okresný súd Bratislava V na verejnom zasadnutí uznesenie sp. zn.: 1 Nt/12/2013, ktorým zrušil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn.: 3T/86/2010 a rovnako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 3To/157/2011 a zároveň povolil obnovu konania. Krajský súd v Bratislave dňa 12.09.2013 vydal uznesenie sp. zn.: 2Tos 85/2013, ktorým sťažnosť prokurátora zamietol a potvrdil tak správnosť obnovy trestného konania.

4. Povolením obnovy konania došlo zároveň k zániku exekučných titulov, na základe ktorých boli vedené exekúcie. Z dôvodu zániku exekučných titulov došlo uzneseniami Okresného súdu Bratislava III sp.zn.:35 Er 1363/2012 (U. XX/XXXX) a sp.zn.: 35 Er 1362/2012 (U. XX/XXXX) k zastaveniu oboch exekučných konaní v prospech žalovaných v 1. a 2. rade.

5. Ešte pred povolením obnovy konania boli proti žalobcovi, na základe vyššie uvedeného trestného rozsudku, vedené exekúcie sp. zn.: U. XX/XX (oprávneným bol žalovaný v 1. rade) a sp. zn.: U. XX/XX (oprávneným bol žalovaný v 2. rade) na Exekútorskom úrade E.. J. P.F.. Exekúcie boli uskutočňované zrážkami z dôchodku, zrážkami z odmeny žalobcu za výkon funkcie prokuristu v spoločnosti MONO, spol. s r.o., IČO: 35 955 953, ako aj prostredníctvom exekúcie na obchodný podiel žalobcu v spoločnosti LUCKY TRANSFERS s.r.o.. V zmysle príkazu na vykonanie exekúcie Okresný súd Bratislava I vymazal žalobcu ako spoločníka spoločnosti LUCKY TRANSFERS s.r.o. z obchodného registra.

6. Počas vedenia exekúcií súdny exekútor taktiež siahol na obchodný podiel žalobcu v spoločnosti STEAMEX, s.r.o. (žalovaný v 1. rade) pričom účasť žalobcu u žalovaného v 1. rade zanikla doručením exekučných príkazov v oboch exekúciách žalovanému v 1. rade. Následne bol obchodný podiel žalobcu prevedený na pána A. J. za cenu jeho nominálnej hodnoty v sume 2.655,51 €. Práve o túto sumu, za ktorú bol obchodný podiel žalobcu žalovaným v 1. rade prevedený na pána A. J., sa mali logicky znížiť pohľadávky oboch oprávnených (žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade) v exekučnom konaní, nakoľko práve túto sumu pán A. J. zaplatil žalovanému v 1. rade za voľný obchodný podiel žalobcu.

7. Súdny exekútor však neevidoval vyplatenie akejkoľvek sumy za predaj obchodného podielu pánovi J. od žalovaného v 1. rade. Medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade existoval právny vzťah - žalovaný v 2. rade pôsobil ako spoločník u žalovaného v 1. rade. Práve nevyplatením sumy, za ktorú bol obchodný podiel predaný došlo zo strany oboch žalovaných k bezdôvodnému obohateniu a to z toho dôvodu, že vyššie uvedená suma nebola vyplatená ani súdnemu exekútorovi za účelom zníženia domnejšej platobnej povinnosti, ale ani žalobcovi ako osobe, ktorá bola neoprávnené zbavená svojho obchodného podielu. Suma zodpovedajúca predaju obchodného podielu žalobcu v spoločnosti žalovaného v 1. rade predstavuje prvú časť nároku žalobcu proti žalovaným.

8. V zmysle vyúčtovania súdneho exekútora k 31.10.2013 v súvislosti so zastavením uvedených exekučných konaní boli pohľadávky žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade (z iných zdrojov ako z predaja obchodného podielu žalobcu v spoločnosti žalovaného v 1. rade) uspokojené nasledovne: žalovaný v 1. rade (sp. zn.: U. XX/XX) uspokojenie pohľadávky v časti 4.197,29 € a žalovaný v 2. rade (sp. zn.:U. XX/XX) uspokojenie pohľadávky v časti 1.216,5 €. Predmetné pohľadávky žalovaných boli uspokojované zrážkami zo starobného dôchodku žalobcu. Tieto sumy predstavujú proti každému zo žalovaných zvlášť druhú časť nároku žalobcu.

9. Nakoľko došlo k zrušeniu exekučných titulov a zastaveniu exekúcií, plnenia prijaté žalovanými predstavujú bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade získali žalovaní majetkový prospech z právneho dôvodu, ktorý odpadol, nakoľko exekučné tituly boli dodatočne príslušným súdom zrušené a bola nariadená obnova konania.

10. Dňa 21.05.2013 žalobca vyzval žalovaných na vydanie nimi prijatého bezdôvodného obohatenia. Lehota na vrátenie bezdôvodného obohatenia bola stanovená do 06.06.2014. Žalobcovi však žalovaní uvedené nároky neuhradili ani sčasti.

11. Na pojednávaní konanom dňa 31.05.2017 zoberal žalobca žalobu voči žalovanému v 1. rade v časti o zaplatenie sumy 4 197,29 eur s príslušenstvom späť (s poukazom na rozhodnutie súdu v trestnom konaní). Zároveň zoberal žalobu späť voči žalovanému v 2. rade v časti, ktorou sa voči nemu domáhal zaplatenia sumy 2 655,51 eur. Naďalej zotrval na žalobe v časti, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1

216,56 eur s príslušenstvom voči žalovanému v 2. rade a zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 2 655,51 eur s príslušenstvom.

12. Následne na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 zobral žalobca žalobu voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť; žalovaný v 1. rade so späťvatím súhlasil.

13. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko ju považuje za nedôvodnú. Žalovaný v 1. rade uviedol, že pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 4 129,29 eur, poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 4To/109/2016 zo dňa 19.01.2017, ktorým súd opätovne uznal žalobcu vinným zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku a zároveň priznal poškodenej spoločnosti STEAMEX, s.r.o. náhradu škody vo výške 123 594,97 eur, pričom táto bola znížená práve o čiastku 4 197,29 eur, ktorá bola uhradená žalobcom ako povinným v rámci exekučného konania vedeného na exekučnom úrade E.. J. P.Í.. Pokiaľ ide o žalobu v časti o zaplatenie sumy 2 665,51 eur aj v tejto časti považuje žalovaný v 1. rade žalobu za nedôvodnú. Žalobca tvrdí, že táto suma mu prináleží vo výške zodpovedajúcej nominálnej hodnote obchodného podielu. Žalovaný v 1. rade sa však žiadnym spôsobom neobohatil tým, že súdny exekútor doručil do spoločnosti žalovaného v 1. rade príkaz na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu. Doručením tohto príkazu žalovanému v 1. rade zanikala žalobcovi účasť v spoločnosti a jeho obchodný podiel sa tak stal voľným. Žalobca by mal nárok jedine na vyrovnací podiel, ktorý by však bol zaslaný súdnemu exekútorovi, ktorý by ho poukázal oprávnenému v exekučnom konaní, ktorým bol sám žalovaný v 1. rade.

14. Žalovaný v 2. rade uviedol, že on žiadne peňažné prostriedky vymožené od povinného v rámci exekúcie neobdržal a teda nemohol získať ani žiaden majetkový prospech, o ktorý by sa obohatil. Ako vyplýva aj zo správy súdneho exekútora E.. J. P., peňažné prostriedky boli zaslané na účet jeho právneho zástupcu v exekučnom konaní. Ďalej uviedol, že uvedenú sumu získal v rámci exekúcie v čase, keď ju právny stav pripúšťal a exekúcia bola vykonaná v súlade so zákonom. Následne on postúpil pohľadávku a už nepotreboval právne zastúpenie. Pokiaľ došlo postupom úradných osôb, ktoré vystupovali v mene štátu k pochybeniu, má za to niesť zodpovednosť príslušný subjekt, voči ktorému by mala smerovať žaloba na náhradu škody. Žalovaný v 2. rade preto žiadal žalobu voči nemu zamietnuť.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 20.09.2011, sp. zn.: 3T/86/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 15.05.2012, sp.zn. 3To/157/2011 uznal žalobcu vinným zo spáchania trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku v súbehu s trestným činom poškodzovania veriteľa. Žalobcovi bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom jeho výkon bol žalobcovi podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Žalobcovi bol tiež uložený trest zákazu činnosti vzťahujúci sa na výkon funkcie štatutára v obchodnej spoločnosti po dobu 5 rokov. V adhéznom konaní bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Dňa 15.05.2013 vydal Okresný súd Bratislava V na verejnom zasadnutí uznesenie sp. zn.: 1Nt/12/2013, ktorým povolil obnovu konania a zrušil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn.: 3T/86/2010 ako aj nadväzujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 3To/157/2011. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.09.2013, sp. zn.: 2Tos 85/2013 sťažnosť prokurátora zamietol a potvrdil tak aj povolenie obnovy trestného konania.

Na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V, spzn.: 3T/86/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/157/2011, boli vedené exekúcie sp. zn.: U. XX/XX (oprávneným bol žalovaný v 1. rade) a sp. zn.: U. XX/XX (oprávneným bol žalovaný v 2. rade) na Exekútorskom úrade E.. J. P.. Exekúcie boli uskutočnené zrážkami z dôchodku, zrážkami z odmeny žalobcu za výkon funkcie prokuristu v spoločnosti MONO, spol. s r.o., IČO: 35 955 953, ako aj prostredníctvom exekúcie na obchodný podiel žalobcu v spoločnosti LUCKY TRANSFERS s.r.o. a spoločnosti STEAMEX, s.r.o.. V zmysle príkazu na vykonanie exekúcie Okresný súd Bratislava I vymazal žalobcu ako spoločníka spoločnosti LUCKY TRANSFERS s.r.o. ako aj spoločnosti STEAMEX, s.r.o. z obchodného registra.

Dňa 11.04.2013 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie spol. STEAMEX, s.r.o., ktorého predmetom bolo okrem iného rozhodnutie spoločnosti o spôsobe nakladania s voľným obchodným podielom. MVZ

prijalo Uznesenie č. 1, v ktorom vyslovilo súhlas s prevodom voľného obchodného podielu vo výške 2 655,51 eur na spoločníka A. J..

Dňa 16.04.2013 uzatvoril žalovaný v 1. rade ako prevodca s E. J. ako nadobúdateľom Zmluvu o prevode obchodného podielu v rozsahu 40% v obchodnej spoločnosti STEAMEX, s.r.o..

Dňa 08.02.2016 uzavrel žalovaný v 2. rade E.. E. D. ako postupca s E.. H. L. ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky vo výške 33 168,17 eur s príslušenstvom voči dlžníkovi spol. STEAMEX, s.r.o. vo výške 34 384,73 eur s dobou splatnosti do 31.12.2005, ktorá pohľadávka vznikla z titulu Zmluvy o pôžičke zo dňa 22.12.2000, ktorou pôvodný veriteľ A.. B. Š. požičala dlžníkovi - obchodnej spol. STEAMEX, s.r.o. finančné prostriedky vo výške 34 384,73 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.10.2007 postúpila A.. B. Š. svoju pohľadávku vo výške 34 384,73 eur na E.. E. D.. Dlžník svoj dlh uznal čo do dôvodu a výšky dňa 11.04.2008.

Postupca E.. E. D. vymohol od dlžníka spol. STEAMEX, s.r.o. v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom E.. J. P. č.k.: U. XX/XX sumu 1 216,56 eur, dlžník preto dlží postupcovi sumu 33 168,17 eur.

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 14.06.2016, č.k.: 3T/86/2010 rozhodol, že obžalovaný A.. E. R. sa uznáva vinným zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Súd okrem iného zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému STEAMEX s.r.o. škodu vo výške 123 594,97 eur a poškodenému E.. H. L. škodu vo výške 33 168,17 eur. So zvyškom nároku súd poškodeného spol. STEAMEX, s.r.o. odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 19.01.2017, sp. zn.: 4To/109/2016, okrem iného, zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V v časti týkajúcej sa náhrady škody a rozhodol tak, že uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spol. STEAMEX, s.r.o. škodu v celkovej výške 119 397,68 eur a so zvyškom nároku odkázal spol. STEAMEX, s.r.o. na civilný konanie. Rovnako aj poškodený E.. H. L. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu (str. 30) vyplýva, že ohľadne uplatňovaného nároku na náhradu škody zo strany E.. H.K. L. ako veriteľa poškodenej spoločnosti, vzhľadom k tomu, že vo výroku o vine bola vypustená právna kvalifikácia skutku ako tesného činu poškodzovania veriteľa, nemohol byť tejto osobe priznaný nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom. Z uvedeného dôvodu bol odkázaný s nárokom na civilný proces s tým, že svoju pohľadávku by si mal uplatňovať predovšetkým od poškodenej spoločnosti, ktorá už teraz disponuje majetkom a to minimálne pohľadávkou voči obžalovanému.

Z faktúry č. 77190/2013 - Vyúčtovanie na základe uznesenia OS Bratislava V, sp. zn.: 1Nt/12/2013 zo dňa 15.05.2013 vo veci exekučného konania U. XX/XX, vystavenej E.. J. P. - súdnym exekútorom pre odberateľa: A.. E. R. vyplýva, že súdny exekútor fakturoval žalobcovi ako povinnému trovy exekúcie spolu 454,28 eur. Z faktúry vyplýva, že uspokojená časť pohľadávky oprávneného voči povinnému (E.. E. D.) k 31.10.2013 predstavovala časť istiny vo výške 1 216,56 eur.

16. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 1, 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Vzhľadom na to, že žalobca vzal voči žalovanému v 1. rade najskôr podaním zo dňa 31.05.2017 žalobu späť v časti o zaplatenie 4 197,29 eur s príslušenstvom a následne vzal žalobca na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 žalobu voči žalovanému v 1. rade späť v celom rozsahu (so súhlasom žalovaného v 1. rade), súd v zmysle uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a konanie voči žalovanému v 1. rade celé zastavil.

18. Predmetom konania následne zostal už len nárok žalobcu voči žalovanému v 2. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1216,56 € s príslušenstvom podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré malo vzniknúť v dôsledku toho, že žalovaný v 2. rade získal plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol (exekučný titul - rozsudok, ktorý bol v dôsledku povolenia obnovy konania zrušený).

19. Vychádzajúc zo zákonnej definície v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením môže byť aj plnenie prijaté na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Takéto rozhodnutie potom nemôže nikoho zaväzovať a hľadá sa na neho akoby neexistovalo. Pokiaľ sa ten, čo plnil na základe povinnosti mu uloženej súdom (prípadne iným orgánom), domáha vrátenia tohto plnenia, dôvodnosť takejto požiadavky potom závisí na tom, či podľa hmotného práva (bez ohľadu na rozhodnutie, ktoré bolo zrušené) plnil povinnosť, ktorú skutočne mal. Túto otázku musí súd riešiť ako otázku predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého sa plnilo, dochádza k bezdôvodnému obohateniu (z dôvodu, ktorý odpadol) len v prípade, ak právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve, teda podľa hmotného práva takáto povinnosť neexistovala. V tejto súvislosti v prejednávanej veci súd poukazuje na závery Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rozsudku zo dňa 19.01.2017, sp.zn.: 4To/109/2016 uviedol, že ohľadne uplatňovaného nároku na náhradu škody zo strany E.. H.K. L. ako veriteľa poškodenej spoločnosti STEAMEX, s.r.o. (ktorý získal časť predmetnej pohľadávky od žalovaného v 2. rade na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky), vzhľadom k tomu, že vo výroku o vine bola vypustená právna kvalifikácia skutku ako trestného činu poškodzovania veriteľa, nemôže mu byť priznaný nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom. Z uvedeného dôvodu bol odkázaný s nárokom na civilný konanie s tým, že svoju pohľadávku by si mal uplatňovať predovšetkým od poškodenej spoločnosti. Teda z uvedeného vyplýva, že nárok žalovaného v 2. rade (rovnako ako aj nárok E.. H. L.) je nárokom voči spoločnosti STEAMEX, s.r.o. a nie nárokom voči žalobcovi, a preto má súd za to, že na strane žalobcu neexistovala podľa hmotného práva povinnosť plniť sumu 1 216,56 eur žalovanému v 2. rade.

20. Súd v tejto súvislosti navyše dodáva, že pokiaľ chcel byť žalovaný v 2. rade úspešný, musel by preukázať, že mu nárok voči žalobcovi vznikol podľa hmotného práva (bez ohľadu na zánik exekučného titulu). Žalovaný v 2. rade však v rámci procesnej obrany žiadne takéto skutkové tvrdenia neuvádzal, netvrdil a nenavrhol súdu vykonanie žiadnych dôkazov, ktoré by preukázali jeho nárok voči žalobcovi.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené potom poskytnuté plnenie zo strany žalobcu žalovanému v 2. rade je plnením v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je okrem iného bezdôvodným obohatením aj majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Tento prospech získal žalovaný v 2. rade, preto je povinný ho podľa § 456 Občianskeho zákonníka vydať

žalobcovi, na úkor ktorého ho získal. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 1 216,56 eur, ktorú žalobca uhradil na účet súdneho exekútora (táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná).

22. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že on od súdneho exekútora nedostal žiadne plnenie, nakoľko plnenie vo výške 1 216,56 eur bolo poukázané na účet jeho právneho zástupcu, ktorý ho v exekučnom konaní zastupoval, súd uvádza, že uvedená suma bola síce vyplatená na účet právneho zástupcu žalovaného v 2. rade, avšak jednoznačne ide o plnenie v prospech oprávneného (žalovaného v 1. rade) a účet právneho zástupcu predstavuje len „platobné miesto“, nakoľko v prípade, ak by sa v rámci exekučného konania nevymohla žiadna suma v prospech oprávneného a konanie by bolo zastavené pre nemajetnosť, tak by náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii znášal sám oprávnený. Teda súd má za to, že v danom prípade toto plnenie vyplatené na účet právneho zástupcu predstavovalo plnenie v prospech oprávneného a keďže právny dôvod tohto plnenia odpadol a žalovaný v 2. rade nepreukázal, že by mu na prijaté plnenie vznikol nárok podľa hmotného práva, súd žalovaného v 2. rade zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 216,56 eur s príslušenstvom.

23. Keďže žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej peňažnej sumy a toto omeškania pretrváva aj v súčasnosti, súd pri uložení povinnosti platiť úrok z omeškania aj ohľadom výšky úroku z omeškania vychádzal z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ ide o dobu omeškania, súd viazaný návrhom žalobcu priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom 07.06.2014, teda dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výzve žalobcu zo dňa 21.05.2013, v ktorej žalobca žalovanému v 2. rade určil lehotu na plnenie do 06.06.2014.

24. O trovách konania žalobcu voči žalovanému v 2. rade súd rozhodol podľa § 255 C.s.p.. Žalobca mal v konaní voči žalovanému v 2. rade úspech, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

25. O trovách konania žalobcu voči žalovanému v 1. rade súd rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd oprávnený skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

Uvedené ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka (žalovaného v 1. rade), ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania.

26. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania žalovaného v 1. rade voči žalobcovi vychádzal z posúdenia všetkých okolností prejednávanej veci vrátane posúdenia pomerov účastníkov, pričom súd bral do úvahy, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces je aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom. Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú tak, ako v danej veci na strane žalovaného v 1. rade, naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd napriek tomu dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu žalovanému v 1. rade nepriznal. Výnimočnosť môže totiž spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania, pričom súd prihliada tiež aj na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: MCdo 14/99 z 1.9.2000). Súd, vychádzajúc z rozhodovacej praxe a z judikatúry súdov, dospel k záveru, že sú naplnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže totiž dôjsť aj vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii. Uvedená situácia podľa názoru súdu nastala aj v prejednávanej veci, kedy v čase podania žaloby bolo zrušené právoplatné rozhodnutie trestného súdu, ktoré bolo zároveň aj exekučným titulom a až v priebehu konania následne došlo k opätovnému rozhodnutiu súdu v trestnom konaní, po ktorom žalobca vzal žalobu najprv v časti späť a následne zobral žalobu späť v celom rozsahu. Súd teda berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti, rozhodol tak, že žalovanému v 1. rade (napriek tomu, že došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom) náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku.).